

Ik ben Joop Emmers en geboren in Sprang-Capelle (als 2^e zoon in een gezin van 7 kinderen), dit is inmiddels gemeente Waalwijk geworden door allerlei herindelingen. Ik ben getrouwd en ouder van 4 kinderen en 4 bonus kinderen en die hebben onderling een goede band.

In mijn vroege jeugd ging ik met mijn opa de Loonse- en Drunens duinen in hier vonden ook veel oefeningen van het korps Mariniers plaats waar ik mee in contact kwam toen ik een jaar of 12 à 13 was. Na allerlei bezoeken aan de basiskampen (dit was heel vaak dezelfde staf) was ik min of meer lid geworden van de vaste bemanning en werd voorzien van een veld uniform als Marinier 1e klasse. Ik heb het meegemaakt als 15-jarige dat ik in een basiskamp was een marinier in eerste opleiding daar kwam en zich model afmeldde bij mij om een bericht over te brengen van zijn pelotons commandant. In deze periode was ik ook voornemens als marinier in dienst te gaan maar na een paar gesprekken werd mij min of meer verteld doe dit niet als elektromonteur kan je beter naar "de vloot" gaan.

Zogezegd zo gedaan na het behalen van mijn LTS-Electro diploma het aanmeldingsformulier ingevuld en na een screening (ik had een tante van Russische afkomst) kon ik me, eind juli / begin september 1971, melden in Hollandsche Rading voor de keuring. Na een intensieve 5 dagen, en een hoop jongens ook tussentijds zien vertrekken, uiteindelijk goedgekeurd en dan krijg je te horen dat de geplande opkomst datum nog ongeveer een half jaar verder is.

In die periode was er in verschillende beroepstakken veel behoefte aan personeel, mijn vader was werkzaam in de schoenindustrie en ook daar zat men te springen om personeel en het aanbrengen van een nieuwe collega een bonus opleverde.

Omdat ik toch ongeveer een halfjaar moest wachten en mijn vader in aanmerking kwam voor die bonus heb ik een tijd in een schoenfabriek doorgebracht.

Uiteindelijk 6 maart 1972 opkomst in het MOKH en de EMV volgen na de verplichte dingen zoals het leren marcheren, schieten en roeien (volharding en de Nooitgedacht) door naar Amsterdam voor de technische opleiding op de TOKM.

Na afloop van de opleiding als ELMNT2 met eindejaars-verlof en direct daarna moest ik me melden op de onderzeedienst kazerne, hier kreeg ik de vraag wat kom je hier doen, het bleek dat ik op voorhand al was afgekeurd voor de onderzeedienst, na ongeveer een week werd mij verteld dat ik mij moest melden aan boord van Hr. Ms. Holland (D808) waar ik met een heel kleine onderbreking ongeveer anderhalf jaar aan boord heb gezeten en ook mijn takenboek heb afgerond.

De kleine onderbreking was een overplaatsing naar de Noord Brabant, ik kreeg op een donderdagavond van de schrijver te horen wat doe jij hier nog "je bent sinds afgelopen maandag over geplaatst" dus op vrijdag uitrouleren op de Holland en inrouleren op de Brabant.

Dit lukte niet helemaal dus op maandagochtend verder en als laatste bij de 1^e officier geweest en een half uurtje later moet ik me melden aan de valreep waar ik te horen krijg "je gaat weer terug naar de Holland" dus mijn uitrouleerbriefje gehaald en als eerste maar naar de 1^e officier gegaan met de mededeling "het was leuk maar ik ga weer", iets wat toch wel een verbaasde blik opleverde.

Terug op de Holland gelijk de mededeling we gaan voor ongeveer 3 weken richting de USA we moesten de Drenthe vervangen die op weg naar de USA schade had opgelopen.

In Amerika hebben we Washington D.C., Norfolk en New York bezocht.

Ook waren we als schip van de wacht betrokken bij de achtervolging van de "Lammie" de Hasjkotter, hierbij hadden we een Wapen elektronica monteur verteld dat er een enterploeg zou komen waar vrijwilligers voor gezocht werden, dat wilde hij wel en daar we al e.e.a. met de schipper hadden besproken en die op zijn beurt een route had uitgestippeld stond na een uur deze WEMT in volledige bepakking op de brug waar hij door de commandant ontvangen werd en een plaats op de brug kreeg toegewezen om daar de vervolgstap af te wachten.

Achteraf hebben we daar met zijn allen, ook de betreffende WEMNT die de grap wel kon waarderen, hartelijk om gelachen.

Na mijn periode op de Holland word ik geplaatst op Fort Erfprins en hier doet zich de mogelijkheid voor om mee te doen aan de selectietest voor de korporaalsopleiding, dus me aangemeld dan weet ik tenminste wat het inhoudt en kan me voorbereiden voor het echie, nou dat kwam er niet van want vanuit deze test werden 2 groepen gevormd en ik was een van de gelukkigen om in die 2^e groep terecht te komen, zo werd ik al op vrij jonge leeftijd bevorderd tot korporaal ELMNT. Tijdens de opleiding hebben een aantal elektromonteurs ook deelgenomen aan de roeiploeg wat niet in dank werd afgenomen door de staf die vonden dat de roeiploeg iets is voor stokers en niet geschikt voor een elektromonteur. Toch hebben we dit doorgezet en zijn ook samen met de machinisten voor de TOKM kampioen geworden in 1975.

Na de opleiding werd ik geplaatst aan boord van Hr. Ms. van Galen voor een termijn Stanavforlant, deze was aan de Europese kant van de oceaan. Na deze termijn onderging de van Galen het midlife onderhoud in en werd dus tijdelijk uit dienst gesteld en ik ging richting de mijnendienst .

Ik werd op de Hr. Ms. van der Wel geplaatst waar ik ook Baksmester moest zijn omdat ik nu eenmaal de enige KPL aan boord was, dit viel in het begin zeker niet mee de meeste bakslieden waren ouder dan ik, maar door de saamhorigheid aan boord van die kleine scheepjes viel het uiteindelijk nog wel mee.

Na een aantal weken werd de van der Wel vervangen door Hr. Ms. van Hamel die net uit de conservatie gehaald was, menig probleem diende te worden opgelost. Zo waren de compressoren niet helemaal op orde, door drukverlies kwamen we niet aan de gewenste minimale druk om de motoren te starten en onze CDT een schietgebedje deed bij de machinekamer om te vragen voor voldoende druk en de omvormers die de, toen 220 volt verzorgden aten de koolborstels in ongeveer een week op. Dit was tekenend voor de mate van de afwerking na onderhoud van de machines op de rijkswerf. Tijdens een buitenlandse zomerreis hadden we ook nog last van lekkages waardoor we wel mochten meevaren maar de geplande oefeningen moesten we maar voorbij laten gaan, zo werd dat een ontspannen vaartocht.

Na ongeveer een jaar kreeg ik een nieuwe plaatsing, dit keer op zuid a.b. Hr. Ms. van Moppes die later nog een tijdje dienst heeft gedaan bij de zeekadetten in Hellevoetsluis.

Al met al die pakweg 2 jaar mijnendienst op de Inshores een als heel fijne periode ervaren waar ik goede herinneringen aan heb overgehouden. Jammer genoeg heeft mijn dienstitijd door persoonlijke omstandigheden in totaal ongeveer maar 9,5 jaar geduurd en kon na een aantal sollicitaties aan de slag als elektro-monteur bij de RET op de Kleiweg in Rotterdam.

M882Hr.Ms. Houtepen en M877 Hr.Ms van Versendaal

Nadat ik door gezondheidsredenen moest stoppen met dit werk heb ik een omscholing gehad en ben ik bij Gemeentewerken Rotterdam aan de slag gegaan in de civiele techniek vanwaar uit ik doorgestroomd ben naar de ICT en vandaar uit weer naar een (ICT)inkoop functie die ik tot mijn pensioen heb vervuld.

Dit laatste vond plaats in de corona periode, in deze periode heb ik veel gefietst en kwam ook regelmatig in Hellevoetsluis en zag de Bernisse hier wel aan de kade liggen in die periode ook wel eens een kort gesprek gehad met een bemanningslid hij aan boord ik op de wal en de interesse was gewekt om ook aan de slag te kunnen gaan als vrijwilliger, dit heeft alsnog ruim een jaar geduurd voor ik weer een keer het gesprek aanging en me in juni 2023 aangemeld heb als vrijwilliger en dan met name voor het elektrotechnische deel want daar liggen mijn roots.

Nu ben ik als dit gepubliceerd wordt inmiddels ruim een halfjaar aan boord en hoop nog lange tijd een bijdrage te leveren aan het welzijn van dit schip.

